

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Ἡ ὑποποιὸς αὐτομεμψία

«Δὲν ἔγινες ἀκόμη σὰν τὸν μανάβη...»*

«Συλλογίζομαι, ὅτι ὅλοι πηγαίνουν στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ»

Ἐνας Γέροντας εἶπε:

Ἐπῆρχε κάποιος Γέροντας ποὺ ζοῦσε ὡς ἀσκητὴς στὴν ἔρημο, ὑπηρετώντας γιὰ πολλὰ χρόνια τὸν Θεό.

Καὶ ἔλεγε: «Κύριε, πληροφόρησέ με ἂν ἔχω εὐαρεστήσει σὲ Σένα».

Καὶ βλέπει ἓναν Ἄγγελο νὰ τοῦ λέει: «Δὲν ἔγινες ἀκόμη σὰν τὸν μανάβη ποὺ ζῆ στὸν τάδε τόπο».

Ὁ Γέροντας ἀπόρησε καὶ εἶπε ἀπὸ μέσα του: «Θὰ πάω στὴν πόλη νὰ τὸν γνωρίσω· τί εἶναι ἄραγε αὐτὸ ποὺ ἔκανε, ὥστε νὰ ξεπεράσει τὴν ἐργασία καὶ τὸν κόπο μου τόσων χρόνων;».

Ἀνέβηκε καὶ ἦρθε στὸν τόπο ποὺ πληροφορήθηκε ἀπὸ τὸν Ἄγγελο. Βρῆκε τὸν ἄνθρωπο νὰ κάθεται καὶ νὰ πουλάει κηπουρικά. Κάθισε κοντά του τὴν ὑπόλοιπη μέρα.

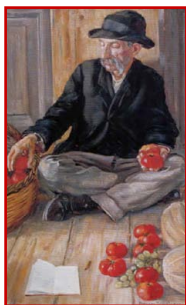
Ὅταν ὁ ἄνθρωπος τελείωσε τὴν δουλειά του, τοῦ λέει ὁ Γέροντας: «Ἀδελφέ, μπορεῖς νὰ μὲ φιλοξενήσεις στὸ σπίτι σου αὐτὴν τὴν νύχτα;».

Γεμᾶτος χαρὰ τὸν δέχτηκε. Ὅταν ἀνέβηκε στὸ σπίτι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτοίμασε τὰ σχετικὰ μὲ τὴν φιλοξενία τοῦ Γέροντα, τοῦ λέει ὁ Γέροντας: «Δεῖξε ἀγάπη, ἀδελφέ, καὶ φανέρωσέ μου τὸν τρόπο τῆς ζωῆς σου».

Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤθελε νὰ μιλήσει, ὁ Γέροντας ἐπέμενε πολλὴ ὥρα παρακαλώντας τον.

Τελικὰ ὑποχώρησε ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε: «Μία φορὰ μόνο

τρῶω ὄλο-ὄλο, τὸ βράδῦ. **Καὶ** ὅταν βλέπω τὰ ἔσοδά μου τὸ βράδῦ, παίρνω μόνο τὸ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν συντήρησή μου. **Τὸ** ὑπόλοιπο τὸ δίνω σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. **Καὶ** ἂν φιλοξενήσω κάποιους δούλους τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτοὺς τὸ ξοδεύω. **Τὸ** πρῶι μόλις σηκωθῶ, πρὶν καθήσω στὸ ἐργόχειρό μου, λέω ὅτι ἡ πόλι αὐτὴ ἀπὸ τὸν πιὸ μικρὸ μέχρι τὸν πιὸ μεγάλο μπαίνουν στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὶς ἀρετές τους, ἐνῶ ἐγὼ μόνον κληρονομῶ τὴν κόλαση γιὰ τὶς ἀμαρτίες μου. **Τὸ** βράδῦ πάλι λέω τὸ ἴδιο, πρὶν κοιμηθῶ».

Ὅταν τ' ἄκουσε αὐτὰ ὁ Γέροντας, σκέφτηκε: **«Καλὴ βέβαια εἶναι ἡ ἐργασία αὐτὴ, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἄξια νὰ ξεπερνᾶει τοὺς κόπους ποὺ ἔκανα τόσα χρόνια».**

Ἐνῶ ἦταν ἡ ὥρα νὰ φᾶνε, ὁ Γέροντας ἄκουσε κάποιους νὰ τραγουδᾶνε στὸν δρόμο -τὸ σπῆτι τοῦ λαχανοπώλη βρισκόταν σὲ κεντρικὸ μέρος.

Τοῦ λέει ὁ Γέροντας: **«Ἀδελφέ, ἀφοῦ θέλεις μὲ τόση ἀκρίβεια νὰ ζῆς σύμφωνα μὲ τὸ τι θέλει ὁ Θεός, πῶς μπορεῖς καὶ μένεις σ' αὐτὸν τὸν τόπο; Ἦρῶρα δὲν ταραζέσαι, ὅταν ἀκοῦς αὐτὰ τὰ τραγούδια;».**

Τοῦ λέει ὁ ἄνθρωπος: **«Ἀββᾶ, σοῦ λέω, ὅτι οὐδέποτε ταραχθῆκα ἢ σκανδαλίσθηκα».**

Σὰν τ' ἄκουσε αὐτὸ ὁ Γέροντας ρώτησε: **«Τί σκέπτεσαι μέσα στὴν καρδιά σου, ὅταν τ' ἀκοῦς αὐτά;».** Ἀπάντησε: **«Συλλογίζομαι, ὅτι ὄλοι πηγαίνουν στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ».**

Στὰ λόγια αὐτὰ θαύμασε ὁ Γέροντας καὶ εἶπε: **«Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐργασία ποὺ ξεπέρασε τὸν τόσων χρόνων κόπο μου».**

Ἐβαλε μετάνοια καὶ εἶπε: **«Συγχώρεσέ με, ἀδελφέ. Ἄν ἐφτασα ἀκόμη σ' αὐτὸ τὸ μέτρο».** **Καὶ** χωρὶς νὰ καθίσει γιὰ φαγητό, ἔφυγε πάλι γιὰ τὴν ἔρημο.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 338 / Μάϊος-Ἰούνιος 2007, σελ. 56. • Τὸ Μέγα Γεροντικὸ, Θεματικὴ Συλλογὴ, σελ. 485, 487, Τόμος Τέταρτος, ἔκδ. Ἱ. Ἡσυχαστηρίου «Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης 1999. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.